

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419203650
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419203650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: P. W., nar. X.X.XXXX, bytom A. N., L.. W. X, zastúpeného: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., A. N., Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: Bytová agentúra rezortu ministerstva obrany, Bratislava, Pri Šajbách 12, IČO: 34 000 666, o určenie, že nájomný vzťah k bytu trvá, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu A. N. zo dňa 07.októbra 2019 pod č.k. 6C/46/2019 - 48 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 11.07.2019 domáhal určenia, že nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným k bytu č. 6, ktorý sa nachádza na 2. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX na ulici L. trvá. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 29.11.1991 bola medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom uzatvorená nájomná zmluva, nájom bol dohodnutý na dobu neurčitú. Byt je vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe žalovaného a podľa § 1 ods. 3 písm. a) zák. č. 189/1992 Z. z. v znení neskorších predpisov. Listom zo dňa 11.08.2011 mu dal žalovaný výpoveď z nájmu predmetného bytu v zmysle § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka. Výpoveď mu bola doručená dňa 17.08.2011, kedy mu začala plynúť trojmesačná výpovedná lehota s výzvou, aby po uplynutí výpovednej lehoty vypratá a odovzdal byt. Podľa ust. § 5 ods. 2 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a bytovými náhradami mu v tomto prípade náleží bytová náhrada. Poukázal na ust. § 712a ods. 3 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva povinnosť zabezpečiť bytovú náhradu.

1.2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 137 písm. c) CSP, § 685 odsek 1 Občianskeho zákonníka, § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka, § 711 ods. 2, ods. 5 a ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 710 odsek 1 a 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žaloba nie je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovi bola daná výpoveď z nájmu bytu zo dňa 11.8.2011, bola mu doručená dňa 17.8.2011. Nájomný vzťah medzi stranami k uvedenému bytu skončil podľa § 710 ods. 3 druhá veta Občianskeho zákonníka dňom 30.11.2011. V konaní vedenom pod sp.zn. 10C/22/2012 sa žalovaný domáha vypratania bytu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca užíva predmetný byt od 01.12.2011 až doposiaľ bez právneho dôvodu. Nepreukázal žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mal súd rozhodnúť o

tom, že nájomný vzťah medzi stranami k predmetnému bytu naďalej trvá. V priebehu celého konania nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by zo strany žalobcu bol učený taký prejav vôle, ktorý by smeroval k obnoveniu resp. k pokračovaniu nájomného vzťahu medzi stranami k predmetnému bytu. Skutočnosť, že predmetný byt užíva naďalej so svojou rodinou neznamená, že by sa nájomný vzťah medzi stranami obnovil. Užíva byt len z dôvodu, že mu doposiaľ nebola pridelená bytová náhrada podľa ust. § 712 a § 712a Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že k obnoveniu nájomného vzťahu ani k dohode medzi stranami o tom, že nájom naďalej trvá, nedošlo. Žalobca žalobu o neplatnosť výpovede podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka nepodal. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo neosvedčenie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe podľa § 137 písmeno c) CSP. Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky č. 10C/22/2012 a zo žaloby samej, vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že nájomný vzťah medzi stranami k predmetnému bytu skončil dňa 30.11.2011. V konaní pod sp.zn.10C/22/2012 sa žalovaný domáha vypratania predmetného bytu žalobcom. V uvedenom konaní súd prvej inštancie a odvolací súd žiadnym spôsobom nespochybnili skutočnosť, že žalobca predmetný byt užíva bez právneho dôvodu, pretože nájom k predmetnému bytu zanikol dňom 30.11.2011. V závere uviedol, že nepripustil ďalšie dokazovanie navrhované žalobcom, jeho výsluch, manželky, keďže právny zástupca žalobcu neuviedol dôvod, pre ktorý by mal byť vypočutý v konaní. Žalobca sa mohol vo veci vyjadriť na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil. Výpoveď žalobcu a jeho manželky vzhľadom na doteraz vykonané dokazovanie by žiadnym spôsobom neovplyvnilo konštatovanie, že nájom k predmetnému bytu zanikol výpoveďou žalovaného danou žalobcovi, a že žalobca predmetný byt užíva bez právneho dôvodu. Nepripustil dokazovanie oboznámením spisov 6Er/1197/2018 a 13Er/92/2010, pretože by obsah spisov žiadnym spôsobom neovplyvnil vyššie uvedený záver, že nájom predmetného bytu skončil výpoveďou žalobcu. O trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, 262 ods.1,2 CSP. Keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnil nevykonaním ním navrhnutých dôkazov, ktoré by prispeli k potrebnému zisteniu rozhodujúcich skutočností, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie na nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na danom určení, pretože v súčasnej dobe nemôže podať žalobu o neplatnosť výpovede a je prerušené konanie vedené pod sp.zn. 10C/22/2012, v ktorom sa žalovaný domáha vypratania bytu. Súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom jeho manželky a pripojenie a oboznámenie spisov 6Er/1197/2018, 13Er/92/2010. Tým by preukázal svoju situáciu v čase výpovede z nájmu bytu. Výpoveď z nájmu bytu dostal pre neplatenie nájomného pre nepriaznivú finančnú situáciu. Dlhé sumy mu vznikli z neprimeraných vysokých poplatkov z omeškania za nezaplatené nájomné. Z celkového dlhu 33 187 eur predstavujú poplatky sumu 27 636 eur. Do nepriaznivej situácie sa dostal z dôvodov vysokých poplatkov, preto konanie žalovaného pri výpovedi z nájmu bytu a následného vypratania z bytu je v rozpore s dobrými mravmi. Napadnutý rozsudok navrhol zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný podal vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti umožňujúce určiť, že jeho nájomný vzťah trvá. Ním namietané poplatky z omeškania boli len následkom predchádzajúceho neplatenia nájomného. Preto bol nútený ich uplatňovať súdnou cestou. K namietanému nevykonaniu dôkazov výsluchom žalobcu a jeho manželky uviedol, že žalobca sa nedostavil na pojednávanie, ním namietané spisy nie sú novou skutočnosťou, o ktorej by nevedel v čase podania žaloby. Má v úmysle naťahovať súdny spor o vypratanie z bytu, čím ide o zjavné zneužívanie práva na súdnu ochranu. Žiadnym spôsobom nepreukázal naliehavý právny záujem na danom určení, čo je procesnou podmienkou prípustnosti žaloby. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného. Zopakoval dôvody odvolania o jeho nepriaznivej finančnej situácii a návrh na doplnenie dokazovania na prvom pojednávaní.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej

inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods.1 CSP, § 380 ods.1 CSP) skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, 219 ods.3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd či i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

6. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd sa plne stotožnil so zisteným skutkovým stavom, správnymi ustanoveniami zákonov a ich výkladom, preto nepovažuje za potrebné opakovať zistený skutkový stav, zákonné ustanovenia a ich výklad. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch rozhodnutia vypořiadal so všetkými žalobcom namietanými dôvodmi odvolania. Odvolací súd pri skúmaní postupu súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady konania, pre ktoré by musel zrušiť rozhodnutie. Žalobcom namietaná vada konania spočívajúca v odňatí práva na spravodlivý súdny proces nie je daná v postupe súdu spočívajúcom v tom, že vo veci nevykoná navrhnuté dokazovanie stranou sporu, v danom prípade výsluch žalobcu a svedkyne jeho manželky, oboznámením spisov. O tom, ktorý dôkaz na návrh strany bude vykonaný rozhoduje súd (§ 185 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie oboznámil stranám sporu predbežné posúdenie veci a s nevykonaním navrhnutých dôkazov sa dostatočne vypořiadal v dôvodoch rozhodnutia.

Žalobca v uvedenom postupe súdu videl porušenie svojich procesných práv, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marenie možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnnej od 1. júla 2016.

Odvolací súd nezistil žiadne vady konania namietané žalobcom. Dôkazy ním navrhnuté sú z hľadiska predmetu konania irelevantné, pretože predmetom sporu je určenie, že nájomný vzťah trvá a nie konanie

o určenie bytovej náhrady, v ktorom sa súd prvej inštancie bude zaoberať finančnou situáciou žalobcu v čase výpovede z nájmu bytu rozhodujúcej pre priznanie bytovej náhrady. Nájomný pomer žalobcu skočil uplynutím výpovednej lehoty, nepodal žalobu o neplatnosť výpovede. Nemôže sa teraz domáhať konvalidácie svojej nečinnosti. Dôvody jeho odvolania poukazujúce na jeho finančnú situáciu v čase výpovede sú irelevantné, rovnako exekučné konania. Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné sa k nim vyjadrovať. Žalobca si je vedomý, že nájomný pomer mu skončil výpoveďou z nájmu bytu a byť užíva bez právneho dôvodu. Preukazovanie jeho naliehavého právneho záujmu na danom určení z dôvodu výpovede z nájmu bytu a následného konania o vypratanie z bytu nie je správne. Námietka, že platí úhrady za užívanie bytu je tiež irelevantná, pretože byť užíva a s ním aj poskytované služby, čím sa na úkor žalovaného obohacuje. Odvolací súd len dodáva, že nepriaznivá finančná situácia žalobcu v čase výpovede z dôvodu neplatenia nájomného nemôže viesť k záveru, že konanie žalovaného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý sa vypořiadal so všetkými žalobcom namietanými dôvodmi odvolania.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 v spojení s § 262a § 255 ods. 1 CSP.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).